

kunde sødes nogen Slave, og at den Tidsfrist, der var fastsat, indtil dette Frigivelsesværk fuldkommen skulde indtræde, egentlig nærmest er at sammenligne med, ligesom den uidentivl ogsaa har hentet sit Forbillede i det Forhold, som blev indført ved den engelske Emancipationsslov, ligesom det ogsaa er Alle vitteligt, at hiin Læretd blev forfattet uden nogen stor Banffelligbed, og uden at den egentlig betragtedes som et Skridt af særdeles afgjørende Vigtighed, idet det er velbekjendt, at den ligesaa meget blev grundet paa Planternes som paa Negernes Interesser, idet det blev oplyst fra alle Sider, at det var umuligt at holde en Befolkning i en Slags Slavetilstand, efterat dens Frigjørelse var udtalt, efterat der allerede var en urolig, en feberagtig Gigen hos denne Befolkning efter Friheden, ligesom det ogsaa blev fremhævet, at det var umuligt at faae frie Arbejdere til at arbejde sammen med Folk, der endnu stode i et saadant Slags Slaveforhold. Jeg troer altsaa, at den egentlige Emancipation var gaaet forud, og at dens pludselige fuldstændige Indførelse i al Fald er fremfaldt ved Begivenheder, hvorfor Danmark og den danske Regjering ikke kunne gøres ansvarlige; thi vel fremhæves der, at man bagefter kunde have desavoueret den, men jeg troer dog, og det maa vistnok Enhver være enig med mig i, at, efterat Frigivelsen var stillet i Udfigt af den danske Regjering, i Særdeleshed under Europas og alle Coloniers daværende Tilstand, hvor Frihedsbevægelser og saa viste sig, vilde det have været en fuldkommen Umulighed, at bringe Negerne tilbage til en hvilkensomhelst Trældomstilstand.

Det er med disse saa Bemærkninger, jeg skal udtale min foreløbige Mening, at det ialtsald kun er efter Billigheds Hensyn, at Noget vil kunne tilstaaes herfra, og at det er et Spørgsmaal, der udfordrer en alvorlig Overveelse, om det kan forsvares at bebyrde de danske Skatteydere med en saadan Erstatning, ialtsald i noget væsentligt Omfang, ligesom jeg ogsaa mener, at det maa være en Sag, der maa fortjene alvorlig Overveelse, om der ikke kunde gøres nogen Forskiel imellem By- og Plantagenegere, idet det er min aldeles bestemte Overbeviisning, at jo mere

og med jo større Ret det fremhæves, at Negernes Tilstand allerede før Emancipationen var god, jo mere maa det antages, at de maae have haft det omtrent saaledes, som Arbeidsbefolkningen nu har det, og som er det Gæste, den egentlige store Masse af Arbeidsbefolkningen nogetsteds opnaaer. Jeg troer altsaa, at denne Sag ikke i noget Tilfælde kan tjene til Model for den Vægt, vi i andre Sager ville tillægge Colonialraadet, og at det foreliggende Lovforslag fortjener en alvorlig Overveelse, hvorfor jeg ogsaa i sin Tid skal andrage paa, at det henvises til Behandling af et Udvalg.

Finantsministeren: Jeg kan forsaa vidt slutte mig til den ærede sidste Taler, at ogsaa jeg ret meget vil ønske, at denne Sag maa blive henviist til et Udvalg, og jeg vil i den Henseende navnlig paaberaabe mig en af de Grunde, som den ærede Taler selv anførte, den nemlig, at det ligger i Sagens Natur, at man ikke kan vente, at det overveende Fleertal af det ærede Things Medlemmer skal være meget note inde i alt hertil Henhørende. For at komme nogenlunde ind i Sagen, udfordres der, at man maa gøre sig bekjendt med en Mængde Actstykker og forskjellige Oplysninger, som billigviis ikke kan forlanges af samtlige Things Medlemmer, hvorimod det jo vil være Pligt for et Udvalg i saa Henseende at gøre sit Bedste, ligesom jeg ogsaa troer at kunne love et godt Resultat for denne Sag af de Conferencer, som der mellem et saadant Udvalg og Finantsministeriet maatte kunne finde Sted. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Rehmann) iøvrigt udtalte om Colonialraadets Stilling, da troer jeg, at han maafee udtalte sig noget for stærkt i Henseende til den Sammenligning, som han anstillede mellem Colonialraadets allerunderdanigste Betænkning i denne Sag og almindelige Petitionatrer; men jeg tør forøvrigt bringe i Grindring, at, naar jeg ved Sagens Forelæggelse fremhævede, at det var den første Sag, der kom fra Colonialraadet, og at det havde været mig tilfredsstillende i denne Sag saameget som muligt at kunne tage Hensyn til Colonialraadets Øttringer, saa angif denne min Bemærkning kun Colonialraadets Øttringer om Lovens De